

Vyšší princip mravní je podle skutečnosti. Dnes se za ironii, posměch a nesouhlas opět vyhrožuje. A zítra...?

- CZ24 News | 2. dubna 2023

Tento článek byl napsán před šesti léty, kdy se za jiné názory začalo vyhrožovat. A otázka z nadpisu "a zítra" je po šesti letech dnes. Dnes se za názor, zesměšňování a nadávky, odmítání vakcín, nyní války na Ukrajině vyhazuje z práce, či dokonce jsou totálně vysoké tresty. Za verbální vyhrožování.

Na co Skrytá Pravda před šesti léty upozorňovala?

I část nejmladší generace zná scénu Františka Smolíka **nad popravou studentů gestapem**. Ale i mezi starší generací je málo těch, co vědí, že **to byla skutečná událost**. Že to bylo natočeno dle skutečné události. Že ty hrůzostrašné osudy byly i u nás. A že musíme udělat vše, aby se to nevrátilo.

Neměli bychom si některé věci z dějin stále a stále připomínat?

Jan Drda

Vyšší princip

Vrcholné dílo české kinematografie začátku šedesátých let a vrcholné dílo zesnulého režiséra Jiřího Krejčíka (1918-2013). **Nevinný studentský žert a podlé udání vede ke smrti tří studentů.** A k občanskému probuzení jejich profesora. Tento film by měl být něčím jako je v literatuře „povinná četba.“ Umělecky patří k nejlepším českým filmům s tematikou okupace a po stránce jeho emotivního působení je snad tím nejsilnějším. Vůbec nevadí, že je realizován v tradičně klasickém realistickém stylu, možná právě jeho tematika by nesnesla modernější zpracování. Na počátku byla stejnojmenná povídka Jana Drdy ze sbírky *Němá barikáda*. O její zfilmování se Jiří Krejčík pokoušel už od začátku své režijní kariéry, ale možnost ji zrealizovat dostal až po téměř patnácti letech.

Povídku napsal Jan Drda podle skutečné události, která se odehrála v době heydrichiády na gymnáziu v Příbrami v roce 1942. Skutečně existoval i učitel, klasický filolog, který se o politiku nezajímal, ale tváří v tvář bezpráví našel odvahu a sílu k statečnému postoji. Povídka i film dávají nahlédnout do maturitní třídy jednoho gymnázia. Z ničeho nic jsou zatčeni před zraky všech tři studenti, kteří předtím ze studentské recese přimalovali do novin na portrét zemřelého Heydricha knírek a vousy. Za jeho zesměšnění je udal neúspěšný spolužák, syn místního kolaboranta Zajíček (Jiří Kodet).

Bohužel dnešní mladí jsou jiní, než ti tenkrát. Naivní, hloupí, nevzdělaní, pomatení propagandou z mobilů. Jinak jsou slepí, hluchí. Dnes se baví, mají mobil a co bude zítra? Strana a vláda se postará. Tvrdí oni. A opět budí do mobilů 99 generace.

Ale vážení rodiče, za tu tupost nemohou oni, ale vy, co jste je nechali bezprizorně státu a sami se někde bavili a užívali si. To vy, dnešní důchodci, či předdůchodového věku jste si vychovali hady na prsou a ti vám to pouze vrací. Vy jste se na ně vykašlali, předali jste výchovu státu a dnes vidíte výsledky. Hordy tupých vysokoškoláků, kteří se kvalitativně dostali na úroveň pomocných, stádních dělníků z let totalitních. A propos, umí zmáčknou Delůete a Enter. A všichni mají VŠ diplomy. myšlení je pro ně nedůležité.

Povídka Jana Drdy.

Neznámí hrdinové-pohnuté osudy: Skutečný Vyšší princip

Málokdo však zná jméno ředitele příbramského gymnázia Josefa Lukeše, který tento tragický příběh z doby okupace prožil v životě, a nikoli na stříbrném plátně.

Publikováno 18. 6. 2012

Dokument ČT o tragických událostech, které se za heydrichiády odehrály na příbramském gymnáziu

Dokument se poprvé zabývá autentickými událostmi, které předcházely vzniku uměleckého díla. Scenárista Pavel Taussig vyhledal žijící pamětníky a bývalé studenty, nikoli však kosteleckého, nýbrž příbramského gymnázia a zaznamenal jejich vzpomínky.

*“Opravdu neznámým hrdinou je ředitel příbramského gymnázia profesor Josef Lukeš. Choval se statečně a spolu se studentem Antonínem Stočesem se stali oba obětí německé zvůle. Stále neobjasněnou záhadou však zůstává, zda udával jeden student, či byli udavači dva. Rovněž se zatím nepodařilo zjistit, zda dosud žijí příbuzní Josefa Lukeše. **Třeba to někdo objasní po odvysílání dokumentu,**”* doufá autor námětu a scenárista Pavel Taussig.

A opět napsáno v roce 2016:

Dodejme, že tato zvěrstva se stále dějí, byť se to ukrývá za “bohulibé” názvosloví boje proti propagandě, příště proti hybridním hrozbám, proti rozvracečům republiky a UV KSČ, proti rozvracečům NATO, pak zase proti Rusku a vždy v zájmu jakési idelogie, kterou třímá v rukách totalitní moc...

AUTOR: Petr Pokorný

[ZDROJ](#)